

عنوان مقاله:

واکاوی روش زندگی مردم یزد و تاثیر آن بر انعطاف پذیری فضاهای داخلی خانه های سنتی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و دومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

آزاده حمامی ابرندآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری داخلی، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

نسیم اشرافی - عضو هیئت علمی تمام وقت، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انسان ها بر مبنای شیوه زندگی خود، نحوه سازماندهی، نوع و ساختار سکونت گاه های خود را شکل می دهند. در یک محیط ثابت وجود اختلاف هایی در سرمایه های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و نمادین به شکل گیری طبقات اجتماعی مختلف و بالطبع به تفاوت هایی در روش زندگی می انجامد. در این زمینه معماری به عنوان یکی از جلوه های هنر، سهم ویژه ای در انتقال اصول و ارزش های نظری هر جامعه بر عهده دارد. اصول معماری ایرانی به تعبیر استاد پیر نیا بر 5 اصل پرهیز از بیهودگی، خود بستدگی، نیارش، درون گرایی و مردم واری است که در گونه های مختلف معماری از جمله معماری خانه نمود دارد. نحوه نفوذ پذیری این اصول در معماری خانه و هم چنین ریشه یابی این اصول در بنیان های نظری شیوه زندگی مردم یزد هدفی است که پژوهش حاضر در پی انجام آن بر آمده است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی است. پس از تحلیل ابعاد کالبدی - فضایی خانه ها، طی یک بررسی تطبیقی، تاثیر روش زندگی بر ساختار خانه ها مورد بحث قرار گرفته است. اطلاعات مورد نیاز از طریق روش های مطالعات اسنادی، مصاحبه، مشاهده و بررسی های میدانی استخراج شده است. نتیجه حاصل از تحقیق، تفاوت عمده میان طبقات اعیان و متوسط شهر یزد در ادوار مختلف که موجب تفاوت های کالبدی و فضایی در خانه ها شده است، متاثر از میزان سرمایه های اقتصادی آنها بوده است. نمود فضایی - کالبدی این موارد را می توان در ورودی، نما، فضای مهمان، فضاهای خدماتی، اثاث خانه، تزئینات و در انعطاف پذیری فضاها در خانه های طبقه اعیان و متوسط مشاهده کرد.

کلمات کلیدی:

روش زندگی، ساختار کالبدی - فضایی، سکونت گاه، انعطاف پذیری، معماری داخلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1116017>

